

[Pia Kjærsgaard]

Hvis man afsatte det, fordi det er urentabelt – det er det jo; meget af det byggeri, vi har specielt i København og i Københavns-området, er faktisk på sammenbruddets rand, det går jeg ud fra vi er enige om, selv om man ikke er enig med mig i min ordførertale – kunne man faktisk med det renteniveau, vi har i dag, bygge fornuftigt og til huslejer, som almindelige mennesker er i stand til at betale. Det er det, det drejer sig om.

Boligministeren (Thor Pedersen):

Det fremsatte lovforslag har sin rod i et godt og solidt arbejde udført i John Winther-udvalget af samtlige implicerede parter med formanden, John Winther, i spidsen. Forslaget, som det er fremsat, sikrer en rolligere og tryggere udvikling omkring de heldigvis mindre dele af det almennyttige boligbyggeri, der har haft visse kriser eller visse krisetegn, bl.a. det, vi har kaldt de samspilsramte byggerier. Det hilser jeg med tilfredshed på beboernes vegne. Med samme tilfredshed vil jeg sige tak til ordførerne i et bredt udsnit her, der har ytret sig positivt om lovforslaget.

Jeg vil dog godt knytte nogle enkelte kommentarer til visse af de spørgsmål, der er rejst.

Hr. Baadsgaard siger, at rapporten viser, at vi har brug for den almennyttige sektor. Dertil må jeg sige, at det vel ikke er noget, der kan overraske nogen. Vi taler om en sektor med 400.000 lejligheder. Hvilken del af vores boligmasse kan vi egentlig undvære? Vi har vel brug for enhver afdeling af boligmassen som et samlet udbud til familien Danmark.

Der bliver spurgt direkte om løsningen på flygtningeproblemerne. Nu har vi også afsluttet arbejdet i flygtningeudvalget under Boligministeriet. Her kan jeg kun sige: så hurtigt som overhovedet muligt. Vi arbejder med de forslag, som er indeholdt i den redegørelse, som kom i enighed fra den arbejdsgruppe.

Fru Agnete Laustsen spørger, om jeg kan fortælle noget om, hvor mange lejligheder der vil blive ombygget efter de forslag og de muligheder, der ligger i dette lovforslag. Det kan jeg ikke sige noget om, men jeg kan i boligudvalget give en orientering om, hvor mange lejligheder der rent faktisk er blevet

ombygget. Hvor mange der vil komme til, er nok et vanskeligt skøn. Men vi vil gerne vende tilbage til det i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Hr. Pelle Voigt spørger, hvem det er, der betaler for at løse problemerne i den almennyttige boligsektor. Det er min klare opfattelse, at det gør vel alle. Det gør man vel over skatterne. Selvfølgelig kan man sige, at skatetrykket er for lavt. Det er en opfattelse, man godt kan have, hvis man mener, at det skal være højere. Det er vel alle danskere, der bidrager til at løse sociale problemer over deres skattebetaling.

Jeg er enig i det, hr. Pelle Voigt siger, at der kan ligge en selvforstærkende effekt i de samspilsramte bebyggelser, at det måske især er løsningsmuligheden for dem, der har sværest ved at blive indplaceret på boligmarkedet. Det er jeg enig i. Jeg håber, vi er enige om, at dette forslag viser en vej til at komme ud af den problemstilling.

Man skal også være opmærksom på, at når man er tilfreds med løsningen med 300 mill. kr. i en landsdispositionsfond, så er det også udtryk for, at ikke alle i alle årene har været lige dygtige i valg af byggeri og byggeformer.

Jeg kan kun hilse med tilfredshed, at de typer af støttet boligbyggeri, vi ser, også det, vi opfatter som egentligt socialt boligbyggeri, det almene boligbyggeri, er en anden type boliger. Det er lav-tæt, og det er, hvad jeg opfatter som en mere efterspurgt boligform for dem, der ønsker at bo til leje.

Jeg tror, vi skal sige, at disse problemer er centreret om visse dele af bebyggelserne, som vi alle sammen mere eller mindre kender, også placeringen af dem.

Om huslejeniveauet i det støttede byggeri kan man ikke udtale sig så ensidigt, som hr. Pelle Voigt gjorde. Man skal se på skattereformens virkninger. På side 17 i den redegørelse, John Winther-udvalget har udarbejdet, vil man se, at i samtlige tabelskemaer er ejerboligen dyrere end lejerboligen målt ud fra samme størrelse bolig.

Hr. Estrup spørger, om der bag hensynet til den 4-årige rullende planlægning ligger, at man vil tage andre elementer ind i vurderingen af, hvor man egentlig skal placere det støttede boligbyggeri. Dertil kan jeg sige helt klart ja. Så mange hensyn som muligt, vi kan tilgodese ved fordelingen, af beskæftigelses-